

**СПРАВА «АЛЕКСАНДРОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE ALEKSANDROV v. UKRAINE)**

(заява № 56483/09)

Стислий виклад рішення від 9 січня 2020 року

У грудні 2008 року заявника визнали винним у вчиненні низки злочинів. Заявник відбуває покарання у Бердичівській виправній колонії.

Протягом 2009—2013 років заявник неодноразово звертався до національних судів з клопотаннями про надання йому доступу до матеріалів справи або копій документів з матеріалів його справи з метою подання їх до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд). Ці клопотання були залишені без задоволення, оскільки національне законодавство не містило чітких процесуальних норм, які б давали засудженим можливість отримувати копії документів з матеріалів справи після закінчення кримінального провадження.

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання йому органами державної влади копій документів з матеріалів кримінальної справи, які він бажав подати до Європейського суду для обґрунтування своєї заяви.

Європейський суд, посилаючись на свою практику у справах щодо України, дійшов висновку, що національні органи влади, не навівши жодних поважних причин, утрималися від вжиття заходів, необхідних для ефективного здійснення заявником його права на подання заяви відповідно до статті 34 Конвенції. Як результат, Україна не дотрималася свого зобов'язання за статтею 34 Конвенції щодо забезпечення заявника усіма необхідними засобами, щоб зробити можливими належний та ефективний розгляд його заяви Європейським судом.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Постановляє, що держава-відповідач не дотрималася своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції у зв'язку з ненаданням заявнику органами державної влади копій документів для його заяви до Суду;

2. Постановляє, що встановлення порушення само собою становить справедливую сатисфакцію моральної шкоди, якої зазнав заявник.».

Інформація надана Управлінням у справах України